

godtgjort, at de Brøkdeler, der blive tabte, staa i Forhold til Tolden, som den her er foreslaaet. — Endelig foreslaa vi paa Nr. 217, at Tagspaan, for hvilke Tolden for Øjeblikket er 0,15 Skill. pr. Pund, og som i Lovforslaget foreslaas at skulle være 75 Øre pr. Tusind Stykker, skulle sættes til 1 Kr. pr. Tusind Stykker. — Ærede Medlemmer ville se, at det, som vort Mindretal foreslaar, i det store og hele er en Nedgang i den nuværende Told, men det er ganske vist ikke en saadan Nedgang som den, Toldlovforslaget foreslaar, og heller ikke en saadan, som Toldkommissionen i sin Tid kom til, men Kommissionen er jo selv kommen til det Resultat, at de Forudsætninger, den da gik efter ved Fastsættelsen af sit Forslag til en Trætold, ere bristede, ikke have været ganske nøjagtige, ikke have været saa rigtige, som ønskeligt kunde være, og gennem de Sætsler, vi her foreslaa, vil man kunne bevare vor Skovdrift nogenlunde, saaledes som den nu er. Vi have ikke af Hensyn til den meget store og alvorlige Sag, som det drejer sig om, kunnet gaa lavere, end vi have gjort, og jeg henstiller derfor til ærede Medlemmer at slutte sig til det Mindretalsforslag, som jeg her har talt for.

Tolderlund: Som berørt af den sidste ærede Taler (Brun) har Flerparten ved Trætolden delt sig i to lige store Mindretal, og jeg skal i saa Henseende motivere den Stilling, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har indtaget. Som bekendt er det en af de Positioner, hvorom man i Toldkommissionen kom til Enighed, ganske vist, som det blev udtalt før, og som det ogsaa er nævnt i Betænkningen, paa Grundlag af Oplysninger, som ved senere Undersøgelser ikke viste sig holdbare. Naar jeg altsaa skal gaa over til at behandle dette Spørgsmaal her, vil jeg holde mig til Grundtaksten, navnlig for Gavltræ, Naaletræ og indenlandsk Løvtræ og Grundtaksten for udenlandske finere Træsorter. Alle de andre Ting, Træsorter i forarbejdet Tilstand, staa jo, som udtalt af den ærede sidste Taler, i bestemt Forhold til den Forarbejdelse, det har faaet, og er dels afhængig af Arbejdet, dels af det Svind, det har lidt ved Behandlingen. Jeg holder mig altsaa til Grundtaksten. Vort Standpunkt er det samme, som Flerparten i Kommissionen indtog, indtil det, om jeg saa maa sige, lod sig vildlede af de Oplysninger, der fremkom, og derved gik med til en for lav Told. Det er ogsaa i Overensstemmelse med de Regeringsfor-

slag, som i 1871, 72 og 73 fremsattes, og som bleve vedtagne 1881—82 i Landstinget og senere i Folketinget med de samme Sætsler, men med nogle tilføjede Bestemmelser. Jeg siger, det er omtrent det samme, det vil sige, disse Ansættelser vare den Gang 2 Kr. 35 Øre pr. Ton og 5½ Øre pr. Kubikfod Naaletræ. Vi have forment, at det er rigtigt at gaa hertil i Betragtning af Udviklingen af de før nævnte Samfærdselsmidler, Dampfærgen mellem Helsingborg og Helsingør, der ganske vist har fremkaldt en Konkurrence med det danske Skovbrug, en Konkurrence, som senere kan blive forstærket ved en Forbindelse Warnemünde—Gedser, men videre have vi dog ikke turdet gaa end til en Forhøjelse af, hvad man da var enig om, med 25 pCt., eller rettere sagt 2 Kr. 50 Øre pr. Ton og 6 Øre pr. Kubikfod Naaletræ og 5 Øre for Løvtræ. Og saaledes som den sidste ærede Taler udtalte, ere vi blevne enige om at nedsætte Grundtaksten for udenlandske Træsorter i Blokke til 5 Øre af Hensyn til den Beskyttelse, som vi mene, at Snedkere og senere etablerede Finerskærerier bør have for at optage Konkurrencen med Udlandet. — Vil man følge det andet Mindretal og altsaa gaa ud fra 7½ Øre pr. Kubikfod, vil man i enkelte Tilfælde komme højere end den nuværende Told af 7,9 Øre, fordi der efter Bestemmelser i den nugældende Toldlov gives en Remission for rundt Træ af 25 pCt., for vankantet Træ fra 3—6 Tommer 8 pCt., fra 6—9 Tommer af 6 pCt. og over 9 Tommer af 3½ pCt. Denne Remission bortfalder aldeles efter det Forslag, som foreligger nu, man vil altsaa paa alle disse Punkter komme højere op, end man for Tiden er. Jeg føler mig overbevist om, at det Mindretal, hvortil jeg hører, i alleryderste Grad gerne vil støtte det danske Skovbrug, det er der aldeles ingen Tvivl om. Og naar nu den ærede sidste Taler fremdrog bestemte Udtalelser fra nærmere navngivne Mænd, vil jeg dertil svare, at alle disse Ansættelser have vi ikke foretaget uden nøje Samraad med lige saa kompetente Mænd som den, den ærede Taler nævnedes ved Navn, Mænd, som jeg imidlertid ikke vil berøre i Dag. Det er først efter Samraad med disse Mænd, at vi have ment at kunne forsvare den af os foreslaaede Told. Vi ere som sagt villige til at give al fornøden Beskyttelse, ogsaa for det danske Skovbrug, og jeg mener heller ikke, det kommer til at savne den efter vort Forslag. Jeg mener, at der i alt Fald vil komme til at